

da der ligger et saa stort Areal inden for selve Fæstningsterrainet til Bebyggelse, kan ethvert Menneſte ſige ſig ſelv, at nogen ſom helſt Værdi ſom Byggegrunde har Fæſtningsterrainet om Byen ikke for Øjeblikket, og vil det vanſkelig ſaa i Fremtiden, fordi Byen fra Begyndelſen af er anlagt ſaa ſtort, at naar hele Terrainet inden for Voldene bliver løsgjort til Byggegrunde, vil der viſnok ikke være Tale om, at der nogen Sunde bliver Trang til Byggegrunde uden for Voldene, eller til at anvende ſelve Voldterraineret. Saa ſagde det ærede Medlem, at det fremgik af Landſtingets Forhandlinger, at det eneſte, man i finansiell Henſeende ſynes at have Sikkerhed for, er, at dette ikke vil forvolde Staten nogen Udgift. Det har man ſelvfølgelig, men jeg mener ogsaa, at man har en ikke ſaa lille Sikkerhed for, at det vil give Staten en Indtægt at bortſælge det, der ligger der. Over for ſamtlige det ærede Medlems Anker ſkal jeg ſige, at det forſt er ved Forhandling mellem Kommunen og Staten, man faar at ſe, hvilket finansielt Reſultat det hele vil kunne bringes ud til, og jeg antager ſom ſagt, at det ærede Medlem maatte kunne føle ſig tilfredsſtillet, naar der til Lovforſlaget blev føjet en Vædring, ſom jeg allerede har nævnt. Jeg ſkal derfor kun gøre en Bemærkning endnu, ikke til det ærede Medlem, men ſnareſt ſom en Henſtilling til den ærede Krigsminiſter. Som Forſlaget nu foreligger, gaar man jo ud fra, at ſelve Fæſtningssanlægget omkring Fredericia, ſelve Hovedfæſtningen, bliver liggende hen fremdeles, ſom den er nu, alſaa paa en vis Maade betragtes ſom Fæſtning. Det, at den kommer til at gøre det, har ikke ſaa ganſke ſaa, endda betydelige Ulemper, idet den Demarkationslinie, ſom opretholdes, for ikke ſaa ganſke ſaa Folk kommer til at ſpille en ikke ſaa lille Rolle, og det endda en Rolle af noget ubehagelig Art. Det er jo nemlig ſaaledes, at nu er der ikke ſaa ſaa Bygninger uden for Voldene, men inden for Demarkationslinien, og for øvrigt ere Huſene jo byggede lige ind til Fæſtningens Glaciſ. Fra Begyndelſen af, eller rettere ſagt, da man begyndte at tænke paa at opføre Bygninger paa de Steder, hvor de nu ligge, blev det ligefrem afſlaaet, Krigsbeſtyrelſen vilde ikke tillade, at man byggede paa det Terrain, og det gjaldt ſaa længe man i egentlig Forſtand betragtede Fredericia ſom en Fæſtning. Siden gik man ſaa over til at tillade, at der byggedes Huſe af noget lettere Art, det vil ſige Huſe af Bindingsværk, ſom man meget hurtigt kunde ſjerne ved at ſtikke Jld i dem. Det gik ſaa en Række af Aar. Nu er man

gaaet over til at tillade, at der bygges Huſe af Grundmur, endogsaa ganſke betydelige to-etages Huſe, af hvilke der ikke er ſaa ſaa nu, ſom ligge umiddelbart inden for Volden, og det er alſaa Bygninger, ſom ikke kunne fjernes ſaa ganſke let. Men diſſe Bygningers Ejere have jo alligevel den Forpligtelſe paa ſig, at de i Løbet af ganſke kort Tid ſulle ſjerne diſſe Bygninger. Dette giver Anledning til, at de paagældende Ejere, naar de ſtulle gøre Vaan i diſſe Bygninger, ere afſtaarne fra at ſaa i alt Fald noget anſtændigt Vaan i offentlige Inſtitutter. Jeg vil derfor henſtille til den højtærede Krigsminiſter, om man ikke fra Krigsminiſteriets Side kunde gaa ſaa vidt, at man hævede Demarkationslinien ogsaa uden for den egentlige Fæſtning. Jeg ſynes, at naar man tager det ene Skridt efter det andet, naar man forſt begyndte med at give Til-ladelſe til at bygge Bygninger af lettere Art og nu tillader at bygge dem egentlig ſaaledes, ſom man ſelv har Øyſt, ſaa maa man kunne gøre det tredje Skridt ogsaa og ophæve ſelve den Tvang, der ligger paa diſſe Bygninger. Det er denne Henſtilling, jeg til Slut vil tillade mig at rette til den højtærede Krigsminiſter. Jeg ſkal hermed ſlutte, idet jeg anbefaler Lovforſlaget, ſom det nu foreligger. Jeg tror, at det er et Forſlag, ſom der ikke er noget ſom helſt til Ginder for at gaa ind paa, og jeg tror, at Forſlaget ved den Vædring, ſom jeg har ſtillet i Udſigt, kan blive ſaa tilfredsſtillende, at ingen i denne Sal eller af Lovgivningsmagten i det hele taget kan have noget imod at gaa ind paa det. Jeg ſkal derfor paa det bedste anbefale Forſlaget til videre Fremme.

Krigsminiſteren (Bahſon): Da det var blevet mig meddelt, at denne Sag forſt kom for i Dag paa et ſenere Tidspunkt, havde jeg ikke henvendt mig til den højtærede Formand om at begynde med nogle indledende Bemærkninger derom, og derfor kom det ærede Medlem fra Kalundborg (A. Sørenſen) mig paa en vis Maade i Forløbet med ſin Ekſpoſé af Sagens Gang. Efter hvad der nu er fremkommet forſt fra ham og ſenere fra det ærede Medlem for Vejle Amts 1ſte Valgkreds (Nuſen), er der egentlig ikke meget for mig at tilføje. Jeg kan i alt væſentlig ſlutte mig til den hiſtoriske Fremſtilling af Sagen, ſom det ærede Medlem fra Kalundborg gav, og i øvrigt til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem fra Fredericia. Jeg vil kun lige over for det ærede Medlem fra Kalundborg, der talte om, at han egentlig var